

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 116.

7 Ljubljani, v ponedeljek 25. maja 1891.

Letnik XIX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 24. maja.

Kranjska gimnazija.

Budgetni odsek je včeraj nadaljeval obravnavo o potrebnosti za šolstvo. Na vrsti je bila tudi prošnja mesta kranjskega za ponovitev spodnje gimnazije v Kranju. Kakor sem poročal, omenjal je to zadevo poslanec Šuklje že predvčerajšnjem in izrekel nado, da vsled čedalje večjega števila učencev na ljubljanski gimnaziji, kar je priznaval tudi poročevalec sam, menda odpadejo vladni pomisliki zoper zopetno ustanovitev gimnazije kranjske. Minister Gautsch na to opombo ni nič odgovoril ter je molčal tudi na pritožbo našega poslanca zaradi silno slabih prostorov, katere so odkazali slovenski spodnji gimnaziji v Ljubljani. Mislili smo, da bode povedal svoje mnenje pri razpravi o prošnji kranjskega mesta. Ali tudi pri tej priliki je molčal in ni rekel ne bev ne mev; odsek je soglasno sprejel resolucijo, s katero se ta peticija izroča učenemu ministerstvu, da jo uvaža in se, kakor je prav, na njo tudi ozira. Enake ali še odločnejše sklepe je poslaniška zbornica delala tudi v prejšnjih letih, pa vedno zastoj; težko se je od včeraj sprejete resolucije nadejati boljšega uspeha. Učna uprava neče priznati potrebe kranjske gimnazije in to svoje stališče opravičuje z izgovorom, da je bila gimnazija odpravljena vsled najvišjega sklepa, ki se ne more lahko predrugačiti. Ali ta razlog ne velja samo za Kranj, ampak za vse šole, ki so bile ob enem s to gimnazijo odpravljene, pa pozneje vendar le zopet ponovljene. V predzadnji seji budgetnega odseka je minister celó zaradi gimnazije v Roveredu dajal upanje, da jo država prevzame v svojo skrb, kadar občina zadosti vladnim zahtevam. Če je torej to mogoče pri Roveredu in je bilo mogoče pri mnogih drugih ravno tedaj odpravljenih, pa zopet oživljenih srednjih šolah, zakaj bi ne bilo mogoče pri Kranju? Zakaj sega mrznja

proti tej gimnaziji tako daleč, da se je celó protivilo, ko sta jo nameravala mesto Kranjsko in dežela prevzeti v lastno skrb? Nam se dozdeva, da druge rešitve za zdaj ne bo, kakor da dežela in mesto od učne uprave dosežeta privoljenje, gimnazijo v Kranju na lastne stroške zopet odpreti. Ko bode uspeh pokazal, da je potrebna, vladi ne bode preostajalo drugega, kakor razširiti jo v višjo gimnazijo in jo sprejeti v svojo last, kakor je to obljubila letos gledé mnogih deželnih in občinskih srednjih šol. V tem smislu naj naši poslanci morda že zdaj pretresajo to reč in na ta način pot pripravljajo ugodnej rešitvi.

Ljudske šole na Koroškem.

Živahna in zanimiva je bila v budgetnem odseku tudi razprava o ljudskem šolstvu. Poslanec Šuklje se je po dogovoru s svojimi slovenskimi tovariši pri tej priliki prav krepko potegoval za slovenske šole na Koroškem, kjer je bila še le lani dovoljena prva slovenska šola. V mnogih čisto nemških šolah so zgolj slovenski otroci, ki pa ne dobivajo nobenega pouka v svojem maternem jeziku. Na takoiimenovanih utrakvističnih šolah pa ves slovenski pouk obstoji v tem, da otrokom od daleč kažejo neko slovensko-nemško fibel. Učna uprava je sicer neposredno posegla v te zadeve in sprožila neko premembo, ali deželna šolska oblast nasprotuje ministerskim namenom. Obrača se torej naravnost do g. učnega ministra, ter ga pozivlja, da naj v ljudskih šolah, ki so namenjene slovenskim otrokom, vpelje slovenski učni jezik. Ne taji, da slovensko prebivalstvo na Koroškem ceni znanje nemškega jezika, zato naj pa učna uprava skrbi, da se bode primerno ozirala tudi na to potrebo.

Minister je na te besede odgovarjal, da je za učno upravo merodajen § 6. šolskega zakona, po katerem deželna šolska oblast v postavnih mejah določuje učni jezik, zaslišavši nje, ki šolo vzdržujejo. Tako se godi tudi na Koroškem. Treba je torej ozir jemati tudi na § 19. temeljnega državnega za-

kona. Jediní pot, katerega se prizadeti držé in kateri tudi učni upravi daje priliko, v posameznih slučajih odločevati, je pot pritožbe. Tako se godi po vseh deželah; učna uprava reč potem preiskuje in rešuje. Proti razsodbi učne uprave se morejo prizadeti pritoževati še pri upravnem sodišču. Takih pritožb je bilo gledé slovenskih šol veliko došlo iz spodnje Štajerske in upravno sodišče je o njih razsojalo. Na ta način se je vpeljala neka praksa, ki se na Štajerskem brez težav izvršuje. S Koroškega ste zdaj dve pritožbi v razpravi, pa se še niste mogli rešiti, ker ni vseh prilog.

Gospod poslanec menda ne bode zahteval od učne uprave, da naj skupno vredi koroško šolstvo brez ozira na posamezne razmere. Minister pa zagotavlja, da bode tudi gledé Koroške razsojeval po obstoječih zakonih; če bi pa kateri stranki s svojo razsodbo ne ustrežal, se more pritožiti pri upravnem sodišču.

Besede Šukljeto ve in menda tudi ministre so jako presedale koroškemu poslancu Nischelwitzerju in dr. Russu. Prvi se je hudoval, zakaj se slovenski poslanci drugih dežel vtikajo v koroške zadeve, ko je v zboru več koroških poslancev. Njega so volili tudi Slovenci, ali nobeden izmed njih mu ni priporočal enakih reči, kakoršnih je omenjal Šuklje. On je že 30 let v koroškem zboru, pa nikdar niso Slovenci zahtevali slovenskih šol. V enakem smislu je govoril dr. Russ, ki je rekel, da koroški Slovenci čutijo, kako potreben jim je nemški jezik, in da zato tirjajo take šole, v katerih se ga morejo naučiti, kakor je prej trdil proti Tonkliju, tako trdi toraj tudi sedaj proti Šukljetu, da deželni šolski svet koroški prav ravna.

Poslanec Šuklje je v svojem govoru poudarjal, da zahteva slovenski učni jezik za slovenske otroke iz pedagogičnih in didaktičnih ozirov. Poročevalec dr. Beer ni mogel tajiti, da bi Šukljeto va trditev ne bila prava, ali pomagal si je iz zadrege z izgovorom, da v slučaju, če ima izbirati med pedago-

LISTEK.

Ponočni kralj.

Francoski spisal A. de Lamothe.

(Dalje.)

Tretje poglavje.

Naznanilo po rubniku.

Kakor drugod, tako si sledijo na Irskem dnevi za dnevi — a podobni si niso. Ko je drugo jutro Zalika hišne duri odprla, bilo je nebo jasno, razven majhnih oblakov, ki so se ločili od vrhov gorá, kakor da bi se hoteli protiviti mehkuju jugu, ki je glavno moč njih armade že za Lačni vrh in Slieve-na-Gail-a ugnal.

Od vsacega lističa visel je blesteč, tekoč diamant, in po visečih travnikih otekali so se potoki ponočnega naliva. Vili so se kakor zlate niti po zelenem, bagrenem plašču.

Svetlo — zeleno listje bršljanovo blestelo se je po črnih granitnih pečinah. Drobní ptički so si v senci dreves otresali mokro pérje; vrani so letali po njivah, iskaje žuželk, koje so se pred nalivom rešile na najvišje trave in druge rastline. V loži skrivala se je lisica in povodnji kos v blestečej svojej obleki.

O nevihti ni bilo drugega sledú več, nego odlomljene vejice po potih, in peskovi prodi, ki jih je bila voda nanesla. Na obzorji blestelo se je morje, čisto, mirno, ko zrcalo. Majheni valčki, koje je privzdigovala lahna sapica, zigravali so v bujnih marvinih barvah.

Zalika ni ničesar vedela o pogovoru svojih starišev s tujcem, ki je še spál. Radovedno in radostno ob enem ozrla se je okoli, stopivša na prag, ter vlekla v sé čisto sapo, napojeno z vonjavami cvetlic in mokre trave. Prekrižala se je, kakor vsak Irec svoje delo začne, zavila si pokrivalo tesneje okoli glave, vzela torbico s surovim maslom, namignila materi v pozdrav z roko, ter stopila na prosto.

„Kakor vse tovarišice, hodila je tudi Zalika vedno bósa. Počasni koraki je šla proti Cromwellovemu mostu, tú pa so jo zagrnilí pogledu visoki grmi, divja trta in ovijajoči se bršljan.

Ravno je dospéla do vhoda v Glen, kar sreča jezdeca, ki je nosil torbico na prsih. Korakal je mimo nje, ne da bi jo bil pogledal; njegov konjiček pa jo je z blatom čez in čez oškropil.

Irka je bila na surovost Angličanov preveč navajena, da bi jo bilo to čudilo. S koncem obleke osnažila si je obraz in hitreje je stopala dalje. —

Angličanu so — brez ozira na navadno njegovo surovost rojile še druge misli po glavi, tako, da niti mislil ni na to, da je dekle oškropil — ali pa je niti videl ni. Razjárjen je bil namreč nad zmotnjavo, koje žrtva je bil prejšnji dan. Tudi mudilo se mu je; za zahodom solnea ugasne veljava njegovih naznanil. Hitel je torej, da bi kmete v Malibory — kjer nihče ni vedel, da pride, še doma dobil. Z nekakim zadovoljnim vzdihljajem zapazi, ko dospé skozi Cromwellov most, da je še vse pri domu, nihče zunaj na polju. Samo mladega moža je zapazil, ki je na nasprotni strani lezel na pogorje; nosil je sekiro na rami. — Počasneje je jel jahati, odprl torbice, ter vzel zvezek listin iz nje; nosil je napis: „Malibory“. Počasi ga razvije in pregleda listine; bila so le štiri naznanila: Mihálu Kernologu, Manusu Redden-u, Juriju Hadfieldu in Janu Friel-u. Ta imena si zapiše na ovitke, ter z nova konja požene.

V dveh minutah bil je v vasi. Hiše so bile zaprte, jedino Tom Joyce in njegova žena sta stala na pragu. —

Sodnijski rubnik obrne se naravnost proti njima.

„Ah, izgubljena sva,“ zajoče Marija in se prekriža.

„Hej Paddy, kako se pišeš?“ zakliče rubnik.

„Tom Joyce, ponižen sluga.“

gičnimi oziri in med narodnim mirom, višje ceni narodni mir. Mož ni pomislil, da narodnega miru na Koroškem toliko časa ne bo, dokler bodo slovenskim prebivalcem odrekli najpravičnejše zahteve.

Tudi Nischelwitzerja je Šuklje okreal ter mu rekel, naj skrbi, da dobé koroški Slovenci svojega zastopnika v državnem zboru, ker potem se ne bo več drugim poslancem treba potegovati za nje. Pri-lika se mu bo skoraj ponudila. V ponedeljek izročé slovenski poslanci samostalni predlog gledé premembe volilnega reda na Koroškem. Pričakuje torej od Ni-schelwitzerja, da ga podpiše tudi on in slovenskim prebivalcem na Koroškem pripomore do lastnega poslanca.

Razven teh govoril je tudi Derschatta o koroških Slovencih, ki je ponavljal že večkrat ovrženo laž, da slovenski poslanci v deželnem zboru koroškem niso enakih misli kakor Šuklje. Tako je poslanec Muri, ki ga Šuklje prišteva k slovenski stranki, v deželnem zboru Koroškem rekel, da so šolske razmere na Koroškem primerno vrejene in da je on (Muri) ž njimi zadovoljen.

Opravljanje in zavijanje bilo je že od nekdaj najmočnejše in najnavadnejše orožje nemških li-beralcev.

Mestna uprava ljubljanska.

O priliki zadnjih volitev v občinski zastop lju-bljanski poudarjalo se je pri raznih shodih in tudi v našem listu od strani konservativnih mestnih od-bornikov in volilcev, da je želeli marsikatera pre-memba gledé uprave z mestnim premoženjem. Či-tateljem so gotovo znani odgovori od strani libe-ralne stranke v svojem glasilu „Slov. Narodu“, med katerimi je še ta „o čevljih sodi naj kopitar“, naj-rahlejši. Nismo mislili, da nam bo slavni občinski svet podal tako kmalu priliko baviti se z mestno upravo in rabo mestnega premoženja. Stavili smo si nalogo istotako odobravati in podpirati z vsemi svojimi močmi koristne naprave, kadar interesi mesta zahtevajo kategorično dotični izdatek, kakor tudi odločno obsojati vsako nepotrebno, ali celó strankarsko izdajo mestnega premoženja, in občin-stvo na take nedostatke vedno opozarjati. V zadnji seji občinskega sveta ljubljanskega sprejel se je tudi med drugim nasvêt klavničnega ravnateljstva, v katerega imenu je poročal g. dr. vitez Bleiweis, da se ima na sedanje administracijsko poslopje se-zidati prvo nadstropje, ker je bajé stanovanje prvega mestnega živinozdravnika g. P. Skale-ta premajhno. Kakor se mi strinjamo v polnej meri, da se razširi mala klavnica in nastavi vratar, istotako moramo odločno ugovarjati proti nasvêtu, da se prizida ad-ministracijskemu poslopiju prvo nadstropje, in se s tem svota 3000 gld. izdá popolnoma nepotrebno na škodo občine. Kakor smo iz popolnoma zanesljivega vira izvedeli, se je pri dotičnem ogledu dné 13. t. m. sklenilo, za sedaj opustiti to misel, ker je stavba nepotrebna, ker sedanje stanovanje zadostuje popol-noma svojemu namenu. Dr. vitez Bleiweis strinjal se je z mnenjem g. dr. Gregoriča, da naj se v tem smislu naredi poročilo na občinski svet, in oba sta

„Tom Joyce? — ta ni pravi!“ zamrmra jezdec, pogleda na ovitke in praša: „Kdé je Mihál Ker-nolog?“

„V večnosti — Bog bodi milostljiv njegovej duši,“ odgovori Tom.

Rubnik zakolne, potem pa še pristavi: „Ali ima vdovo?“

„Stirinajst dni pred njegovo smrtjo smo njo po-kopali,“ odvrne Marija.

„Ali ima sirote?“

„Šest, od teh je najstarejša komaj petnajsto leto spolnila.“

„To me ne briga! Kje pa je njih hiša?“

„Tam-le,“ pravi Tom, in pokaže na razvaline zidovja in slamnate strehe.

„To ni nikako bivališče.“

„Bilo je njijino, ko so bili še tú.“

„Tedad jih ni več tú?“

„Drugi dan, ko so pokopali očeta, so odšli.“

„Odšli, ne da bi bili plačali, nesramneži! In kam so odšli?“

„V Liberties*) v workhouse**) ali pa v Ame-riko,“ odgovori Tom.

(Dalje sledi.)

*) Predmestje ubogih v Dublinu.

**) Workhouse — sirotišnica.

tako glaseči se zapisnik tudi podpisala. Ali kaj se zgodi? Obžalujemo sicer, da je prvotni poročevalec g. dr. Gregorič oddal svoj referat gosp. podžupanu, ki je sklical sejo občinskega sveta na dan 15. t. m., proseč ga, naj ga kdo drugi prečita, ter ni prišel k seji; preverjeni smo, da bi bili njegovi nasvêti sprejeti. Gosp. dr. vitez Bleiweis, ki je prevzel g. dr. Gregoriča referat, je kar meni nič tebi nič vrgel dotični akt v stran in po svoje poročal po-polnoma nasprotno gledé omenjene točke, za kar se je dva dni poprej pri ogledu izrekel. Tega ni vedel gotovo noben drug občinski svetovalec, in zaradi tega je tudi vse tako gladko šlo, ker gospod poročevalec jim je slikal razmere v taki luči, da so bili primorani uslišati nasvête klavničnega ravnateljstva, ker so se zanesli, da se je gotovo poroče-valec poprej konečno dobro o stvari podučil.

Poudarjali smo, da je bil izdatek 3000 gld. popolnoma nepotrebno. Da nam ne bodo očitali trditve neresničnih stvari, usojali si bodemo to našo trditve tudi utemeljiti. Oba gg. živinozdravnika imata v klavnici naturalno stanovanje in sicer po tri sobe, nadzornik mestne klavnice g. Skalé večje kakor drugi živinozdravnik g. Deu. Vprašamo, ne zadostuje li tako stanovanje uradniku in bi si li g. Skalé, ko bi moral stanovati zunaj klavnice, najel stanovanje za 400 gld. na leto? Ko bi dobival od-škodnino za stanovanje, koliko bi ta znašala na leto? Komaj 150 gld. in zadovoljiti bi se moral s tem ali pa iz svojega žepa pridjati. Sedanje stan-ovanje je pa gotovo 250—300 gld. vredno. Drugi gospod živinozdravnik je zadovoljen s svojim stan-ovanjem in ne stavi nobenih zahtev. Pri ogledu tudi ni imel g. dr. vitez Bleiweis nobenega povoda ugovarjati in zahtevati dotični izdatek 3000 gld. V javni seji, ko ni bilo nobenega nasprotnika, je pa dano mu prvotno poročilo odstranil in po svoje g. Skaleta zahtevi na račun davkoplačevalcev ugodil, akoravno bi smeli trditi, da ni bil v srečo istega mnenja. Ali g. Skalé stekel si je o priliki letošnjih občinskih volitev toliko zaslug, da ni bilo lahko prezirati ga. Kdor je opazoval, s kako neumornostjo je hodil g. Skalé na dan volitev cele dopoldneve v mestni hiši gori in doli, čudil se je, da nima nad-zornik klavnice v klavnici nikakošnega opravila in povpraševal se je, zakaj da ga občina plačuje. Ču-diti se je pa moral tudi vsakdo, da si upa občinski uradnik s tako strastjo agitirati za eno stranko in svoj vpliv pri mesarjih kot nadzornik klavnice tako uporabljati za eno stranko, kakor da bi ga ta sama plačevala, ne pa vsi davkoplačevalci. Osebo pro-stost volitve sevéda se ne sme kratiti nobenemu uradniku, ali toliko moramo odločno zahte-vati, da ne sme noben občinski uradnik za ka-terokoli stranko agitirati in svoj vpliv uporabljati kot uradnik pri volilcih. Na ta način se uradništvo spridi, občinstvo izgubi zaupanje v nepristranstvo uradnikov in neizogibljivi nasledek je k o r u p c i j a. Šef magistratnih uradov, gospod župan, je poklican čuvati nad tem. Potem se ne bodo ponavljali taki dogodki, kakor o priliki zadnjih volitev, da bi ob-činski sluga, ki naj bi bil vesel, da je našel zave-tišče na magistratu v svoji trdi borbi za vsakdanji kruh, po razglasilu izida volitev v tretjem razredu se vstopil na stopnice rotovske ter vihté kapo kričal: Živio! Zmaga je naša! in zbrana „corona“ mu je sekundirala: F... smo premagali! To so žalostni pojavi demoralizacije in zavedno občinstvo jih je odločno obsojevalo. Upajmo, da bodo merodajni krogi za to skrbeli, da se več ne ponavljajo. Kajti, ako bi se ne zgodilo, krenili bi na pot, ki pelje v gotovo škodo naše občine. Nakopali si bodemo sicer z našimi besedami marsikatero nasprotje, ali za to se ne zmenimo. Merodajnim krogom pa kli-čemo: Videant consules!

Politični pregled.

V Ljubljani, 23. maja.

Notranje dežele.

Državni zbor. Budgetni odsek hiti s svojim delom. Rešil je že budget naučnega ministerstva. Nadaljnja posvetovanja se bodo pa še hitreje vršila, ker se ne bode od nobene strani izražalo toliko želja, kakor baš v šolskih zadevah. Ko odsek konča delo, začne se takoj debata v zbornici in bode tra-jala do konca julija. Budget bode pa tudi jedino večja zadeva, katero reši državni zbor, predno se razide na poletenske počitnice.

Staro- in Mladočehi. „Kuryer Poznanski“, ki gotovo nepristranski sodi o avstrijskih razmerah, piše, da se Poljaki ne smejo zvezati z Mladočehi. To bi ne bilo le netaktno in nekonsekventno, temveč

bila bi velika politična napaka. Že sedaj se vidi, da kmalu na Češkem pridejo Staročehi na krmilo. Dne 15. t. m. otvorjena deželna razstava in pa otvoritev češke akademije so le uspeh plodovite taktike Staro-čehov, ki jamči, da se bode mladočehski vpliv kmalu nehal, posebno ker Mladočehi ne bodo imeli družega pokazati, kakor neuspehe. — Mi se s poljskim listom popolnoma strinjamo. Spoznanje na Češkem se že začinja. Še malo časa, pa ne bode narod ničesa več maral slišati o njegovih sedanjih zastopnikih. Razpor mej Mladočehi se že začinja. Pojavil se je pa razpor že tudi mej kmetskimi društvi, katero je pripomoglo Mladočehom pri volitvah v kmetskih občinah. Po-slanec Janda neča biti več predsednik temu društvu, dokler je v odboru radikalni kmetski vodja Škastný. Poslednji pa zahteva, da se skliče občni zbor, ki bode rešil to zadevo. Nadeja se, da bode pri obnem zboru večina na njegovi strani. Če se zbor skliče, je pričakovati, da se društvo razkolje v dve društvi in eno društvo, pri katerem bode Škastný, bode narav-nost delovalo proti sedanjim poslancem. Pri novih volitvah bodo torej imeli mnogo novih nasprotnikov.

Rusini. Romančuk bode v imenu rusinskih poslancev pri budgetni debati izjavil, da Rusini zahtevajo od vlade, da varuje narodno enakoprav-nost v šolah in pri sodiščih in pa da se vlada bolj ozira na interese kmetskega prebivalstva. Te zahteve rusinskih zastopnikov so vsekako opravičene in vsak pravicoljubni poslanec jih bode podpiral. Želeti je, da bi se jim ne upirali preveč Poljaki.

Načrt novega kazenskega zakona pred-ložil se bode drugi mesec državnemu zboru, da ga bodo lahko poslanci proučevali ob počitnicah. Vlada je prvotni načrt precéj predelala. Želeti je posebno, da se predelajo zlasti določbe zastran glob, da ne bode nov kazenski zakonik velika ugodnost za bo-gatine, neprimerna pokora pa za reveže.

Hrvatski sabor. Kakor poročajo uradne „Narodne Novine“, bode deželni zbor na željo na-rodne stranke še v tem zasedanju rešil predlogo o vodni pravici. Zasedanje bode zatorej trajalo do 20. junija.

Vnanje države.

Bolgarija. Vojvodinja Klementina je za nekaj časa ostavila Bolgarijo odpotovavši v Ebenthal. Pri njenem odhodu so se na kolodvoru zbrali ministri s soprogami, drugi visoki uradniki, angleški, avstro-ogrski, italijanski, belgijski in rumunski diplomatični zastopniki, potem pa soproga grškega zastopnika, ki zaradi slabega zdravja ni mogel sam priti na kolodvor. Pri tem odhodu se je jasno videlo, katere države simpatizujejo z Bolgarijo. Posebno je po-menljivo, da je bil na kolodvoru tudi italijanski za-stopnik, ker se je zadnji čas govorilo, da nova ita-lijanska vlada ne simpatizuje več z Bolgari. Po-grešali smo pa nemškega zastopnika in iz tega sklepamo, da Nemčija v bolgarski politiki ne hodi več z Avstrijo, temveč omahuje ne vedoč, ali bi se obrnila na rusko ali avstrijsko stran.

Bolgarsko-turški spor. Omenili smo že spor mej Bolgarijo in Turčijo zaradi nekkih dogod-kov v Rodopskih gorah. Po najnovejšem poročilu mislili so v Sofiji, da je dotična vas bolgarska in so bili odposlali davkarja in žandarje, da iztirjajo davek, kateri prebivalci neso hoteli plačati. Prebi-valci so se pa upli. Davkar in žandarji so morali bežati. Potem so odposlali vojakov, katere je prebi-valstvo vsprejelo s streljanjem. Vojaki so tudi jeli streljati in so naredili red. Jeden žandar je ranjen, jeden vaščan pa ubit. Preiskava se je začela. Tajnik turškega komisarijata v Plovdivu in bolgarski komisar podala sta se na lice mesta, da določita, ali so ne-pokorne vasi turške ali bolgarske. Stvar se bode z lepa poravnala. Če se vasi priznajo Turčiji, v Cari-gradu ne bodo s tem nič boljši, ker davka itak ne bode dobili. Bolgari pa tudi najbrž ne bodo več pošiljali davkarjev v Rodopske gore, naj se jim tudi prizna kaka vas. Rodopčani so se popolnoma od-vadili davek plačevati in utegnejo ohraniti neko sa-mostojnost, dokler ne pride do kacih večjih premen na Balkanu.

Narodna enakopravnost v Rusiji. V malo kateri državi se kak narod tako zatira, kakor se Poljaki v Rusiji. Da, priznati moramo, da se še Prusi vsaj zadnji čas bolj ozirajo na poljski živelj. Te dni je ruska vlada strogo zaukazala, da morajo vsa poljska dobrodejna društva uradovati izključljivo v ruščini. Ker mnogi člani teh društev ruščine ne razumijo, bodo se skoro vsa ta društva razšla vsled tega ukaza. Jednak ukaz dobilo je poljsko obrtno društvo v Varšavi, katero je pa takoj sklenilo, da likviduje. Če Rusija tako dela s Poljaki, da ne do-pušča njih jezika nikjer na javnih mestih, se pač ne more zahtevati, da bi simpatizovali zánjo. Sicer pa mi vémo, da take naredbe niso niti po volji ruskega naroda, temveč prihajajo le od sedaj vlada-joče ruske stranke, katera vidi rešitev države le v porusenju in pravoslavju. Takoimenovana evropska stranka, kateri pripada večina ruske inteligence, ne odobrava take strogosti, ali te stranke ne poslušajo pod vlado Aleksandra III.

Samostani v Italiji. V italijanski zbornici je vprašal poslanec Caldesi, kaj da misli storiti vlada, da zabrani stalno množenje samostanov v Italiji. Minister notranjih zadev je pa odgovoril, da vlada ne misli ničesa storiti, ker hoče pred vsem varovati slehernega svobodo. Samostani, ki so se osnovali, odkar veljajo novi zakoni, morajo se spo-

štovati. Če so zlo, bodo že sami izginili pri napredujoči omiki naroda. Ta odgovor radikalcem ni ugajal, ker se iz njega dá posneti, da sedanja vlada ni tako sovražna cerkvi, kakor je bila Crispijeva. Seveda tega od nje tudi ne smemo pričakovati, da bi se sporazumela s papežem.

Nova portugalska vlada ni povsem liberalna. Nekateri ministri so vzeti izmed konservativcev, pa so se vendar pridružili liberalnemu vladnemu programu. Zaradi tega se pa misli, da se bodo stranke sedaj radikalno predručile. Več konservativcev bode vstopilo v vladni tabor, da tako nova vlada dobi večino. Tako sklopljena večina seveda ne bode trdna in se bode razbila pri prvem resnejšem vprašanju.

Izvirni dopisi.

Od sv. Križa pri Ljutomeru, dné 21. maja. (Blagoslavljanje temeljnega kamna za novo cerkev.) V sedanjem času postaja mnogo farnih cerkev pretesnih, ker se število ljudstva naglo množi. Tudi naša farna cerkev sv. Križa na Murskem polju je že dolgo časa premajhna za število farmanov, čeravno so že leta 1863 Veržeje, in leta 1890 Gornjo Moto, Hrastje in Muršček z Zasadi od naše fare odločili. Zato smo se že dolgo časa posvetovali in se pripravljali, da bi našo staro in tesno cerkev povekšali, ali ni bilo dovolj potrebnih sredstev, pa tudi ne moža, ki bi hotel skrb in trud za tako delo na-se vzeti. Sedanji naš gospod župnik Anton Lecko pa so kmalu, ko so bili leta 1887 k nam prišli, sklenili tega dela se lotiti ter našo cerkev povekšati in olepšati. Farmani so bili hitro pripravljeni pripomagati, in takoj se je začel les voziti, opeka delati in denar nabirati, in tako smo mogli že danes temeljni kamen za novo cerkev položiti in ga blagosloviti. Č. g. Ivan Skuhala, dekan ljutomerski, so po kratkem jedrnatem govoru blagoslovili temeljni kamen ter ga s kladvom potrdili v imenu Boga Očeta, Sina in Sv. Duha — na čast sv. križu — v časno in večno srečo križevskih farmanov. Tudi drugi navzoči gospodje so s primernimi voščili kamen potrdili. Kakor so gospod dekan v svojem nagovoru omenili, je menda to že tretje razširjanje naše cerkve. Prva cerkev je bila bržčas lesena kapela, kakor druge sosedne cerkve, ker so tukaj nekaj imeli dovolj lesa, pa malo kamenja in opeke. V 14. stoletju so bržčas postavili majhno zidano kapelo, to je presbiterij dosedanje cerkve, v 15. stoletju so tej kapeli prizidali zdaj podrto ladjo in leta 1602 so postavili zvonik. Zdaj bode med presbiterijem in zvonikom prejšnja ladija tako na obe strani razširjena, da bode gotovo še enkrat toliko ljudi imelo v njej prostora, kakor poprej.

K blagoslavljanju je prišlo mnogo farmanov in vsa šolska mladina. Vsem je bilo na obličji videti, da se veselijo dočakati nove farne cerkve. Zidanje cerkve je prevzel zidarski mojster iz Radgone, gosp. Konrad Špranger, ki je lani povekšal farno cerkev sv. Petra pri Radgoni, je obljubil, da bode do konca novembra vse delo dogotovil. Bog nam daj le ugodno vreme in nas varuj posebnih nesreč, potem delo lahko urno napreduje, ker je vsa tvarina pripravljena, in kakor smo se prepričali do zdaj, so delavci jako marljivi, farmani pa tudi z vožnjo radi pripomagajo. Gospod župnik so želeli, ko so temeljni kamen potrdili: „Bog si naj zida hram, mi pa hočemo z vso močjo pomagati, da se ta hiša božja srečno in lepo dokonča.“

Iz Prage, dné 18. maja. (Slavnostni dnevi.) Jasno nebo kot veličajna kupola razprostira se nad prostornim razstaviščem, od koder proti nebu štrli na stotine in stotine vitkih majev, obokov, stolpov, palač, mičnih kijoskov in tenkih minaritov, blestečih v veselih žarkih pomladanega solnca. Med prekrasnimi, ukusnimi paviljoni in kijoski povspenja se cvetoče zelenje dreves z elegantnimi okrašaji vrtarske umetelnosti. Ozadje ogromnega izložbenega parka pa tvorijo slikoviti bregovi reke Vltave. Sreče raduje zadovoljno pri pogledu na to veličajno delo češke marljivosti in napora. V tem trenutju živimo izključno same za naše podjetje, pozabljajoč zajedno na neuspešno rovanje in napadanje, s kojimi hoté sovražniki oslabiti kulturni pomen češkega dela.

Okrepljenje, po kojem je hrepenel češki narod kot potnik po dolgi in težavni poti, to dobil je on te dni v obili meri. Učakali so lepo vrsto slavnostnih dnij. Po praznično oblečenem kraljevskem stolnem mestu našem se kar tare vzvišenih in cenjenih gostov, zadnje tri dni pripeljalo se je v Prago 96.787 ljudi po železnici; in z vseh končin, kjer

živi Slovan in prijatelj češkemu narodu, odmeva k nam pristréni in iskreni pozdrav. Ali kaj je ves ta lesk, ki nas obdaja, proti zavesti, koja navdaja s ponosom srce vsakega Čeha, da vsa ta slava in vse to veselje velja — češkemu delu! Naša je izložba, nam velja ta slava in nas so počastili z obiskom in priznanjem presvetli členi vladarske rodbine in osebnosti iz srede vladnega sveta.

A v istini od položaja temeljnega kamena za „Narodno gledišče“ ni doživel češki narod takih slavnostij, kakor poslednje dni. Ponosno zremo k izdelkom, nakopičenim v naši jubilejni izložbi, tu vidimo vse, kar je ustvarilo češko delo, češka moč in češki duh, tu vidimo vse, kar je obrodila češka zemlja, srce drage domovine naše; ponosno se še ozirajo po prekrasnih prostorih, v kojih je nakopičeno bogastvo dežele češke in ljudstva njenega.

Pogled na vse te uspehe jasno govori in priča vzvišenim gostom, da narod češki stoji na visoki kulturni stopinji, in da treba samo popolnega razvitka in prostosti, da more moč svoje razvijati in hrepeneti po dovršeni duševni samostojnosti. Vzvišeni gost iz cesarske obitelji videl je uspeh in bogastvo češke izložbe ter bode vse sporočil vladarju, ki se sém pripelje prve dni junija, — o slavnosti miru, napredka in dela. Iz uspeha prvega tega podjetja pa crpamo moč za bodoče čine, krepimo znova ljubezen do rodne zemlje in svojega naroda.

Spominski dnevi, ko je bila otvorjena in v obče občudovana deželna izložba naša, zaključeni so bili pa danes z dvema važnima slavnostnima činoma, na koja se bode v zgodovini češkega naroda vselej spominjalo hvaležno in s spoštovanjem. To je slavnostno otvorjenje kralj. češke akademije véd in umetelnosti, koji je pokrovitelj nadvojvoda Karol Ludovik; s tem otvorjenjem bilo je spojeno odpretje novega prekrasnega deželnega muzejskega poslopja. Kar je izložbi industrijna palača, to je češki védi in češki umetelnosti češka akademija, s kojoj je popolnjena naša kulturna organizacija.

Vidni napredek v minolem polstoletju je ogromen in bil bi še večji, da bi ga ne bil oviral nezdravi liberalni kvas. Pred petdesetimi leti je spal še češki narod in životoril v nezavednosti. Iz tega spanja vzdramila ga je kopica rodoljubov, večina duhovniškega stanu. Težavno je bilo to delo, toda Bog je blagoslovil ta trud. Napore prvih čeških rodoljubov in buditeljev, izmed kojih je marsikoga položila smrt v predčasni grob, venčani so bili torej minole dni z deželno jubilejno izložbo.

Vsi ti politični činitelji, koji so uresničili idejo izložbe, vzlic temu, da so za to želi nehvaležnost naroda, morejo se z zadoščenjem ozirati na svoje delo in z uverjenjem, da njihovi mladočeški epigoni živ dan kaj sličnega ne ustvarijo!

Toda nečem tu krušiti slavnostnega veselja s političkim proroštvom v bodočnost, ter smelo podarjam: Uspeh, s kojim je bila otvorjena izložba, more se po pravici nazivljati največji dogodjaj vsega dosedanjega narodnega gibanja češkega! Ti, ki so se vrivali med prestol in češki narod, se v smrtnih zadregah umikajo v ozadje. Bog dal, da bi narod mogel na podlagah, položenih po deželni izložbi, zreti v boljše bodočnost ter končjem iz celega srca: „Na zdar!“ Živela véda in napredek, a ž njimi naj pa pospeva vera sv. Vaeclava, brez koje bi se premenil ves napredek v pogubo naroda!

Dnevne novice.

(O politični dostojnosti.) „Slovenski Narod“ v soboto odgovarja na naš članek o politični dostojnosti. Iz odgovora izvemo, da konservativnih mestnih odbornikov neso iz kluba izključili, ker so dotičniki delali za konservativne kandidate, temveč ker so nekda obrekovali svoje tovariše. Mi na to le odgovarjamo, da konservativni mestni odborniki zares neso hvalili gospoda Hribarja in njegovih tovarišev, ali kar so govorili in pisali o njih, je bila le sama resnica, katera gospoda v oči bóde. V našem listu smo stvarno razpravljali napake v mestnem zboru in mestnem gospodarstvu, ali nasprotna stranka je odgovarjala le z zabavljanjem, praznimi frazami in z ošabnim odzivanjem, da od naše strani nobeden ničesa ne vé. Glavna stvar pa je, da gospodje pri „Slovenskem Narodu“ nikakor ne ugovarjajo naši trditvi, da se je res pritihovalo gospodu Hribarju častno meščanstvo. S tem, da „Slovenski Narod“ temu ne oporeka, je dokazano, da v mestnem zboru zares radikalna stranka praktikuje oni terorizem, o

katerem smo večkrat pisali. Tako postopanje, kateremu bi zastoj iskali primera v parlamentarnem življenju, je pač vse drugačna nedostojnost, nego pa par ostrih, morda celó povsem opravičenih besed v kakem listu. Zato naj se naši radikalec le jenjajo vsiljevati za učitelje dostojnosti.

(Okrožnica Leona XIII. o delavskem vprašanju.) Katoliški listi objavljajo sedaj že dolgo časa napovedano okrožnico o delavskem vprašanju, katero je papež izdal na letošnji binkoštni praznik. Najnovejša okrožnica Leona je med vsemi dosedanjimi njegovimi pismi najobširnejša; odlikuje se s posebno modroslovno točnostjo in globokostjo pri razpravljanju najtežjih svetovnih vprašanj, kakor je lastna le tako odličnemu modroslovcu, kakor je Leon XIII. Gledé na obseg zavzema okrožnica vrhunec vsega, kar se je do sedaj razpravljalo v socialnem vprašanju. Po kratkem vvodu o naravi, o uzrokih in o nevarnosti delavskega vprašanja papež obširno zavrača delavcem kakor tudi državnemu redu škodljive in krivične nazore socializma; poudarja, kako važno in potrebno da je, da sodeluje cerkev pri reševanju delavskega vprašanja, pojasnjuje, kake dolžnosti da ima v tem oziru država in kaj imajo naposled delodajalci in delavci sami vkreniti, da se zanje ugodno reši zamotano vprašanje. K sklepu s posebno vneto priporoča papež snovanje delavskih društev, ki naj bi odvrčevala delavce od socialističnih skrivnih in očitnih društev ter jih organizovala na podlagi krščanskih načel za skupno delovanje v zboljšanje delavskih rasmer. — Okrožnica zasluži, da jo vladari in podložni temeljito proučé, kajti kakor pismo samo velí, skrajni čas je, da se resno vredé zmedene razmere med delavci in delodajalci, sicer se je bati najhujših socialnih prekucij, vzlasti v Evropi. To pismo Leonovo mora biti katoličanom vodilo, po katerem naj sodelujejo pri rešitvi socialnega vprašanja. Vsakemu katoličanu mora biti zato to vodilo vsaj kolikor toliko znano. Zato bomo oskrbeli tudi mi svojim čitateljem točen in kolikor mogoče poljuden prevod te okrožnice. Ako se bodo objavile želje, priredili bomo tudi poseben odtis okrožnice. V ta namen prosimo, da nam gospodje, ki se zanimajo za stvar, prav kmalu naznani, koliko iztisov okrožnice da bi prilično potrebovali. — S pričujočo okrožnico slavi katoliška cerkev pomenljivo zmagoslavje, ker spričuje, da cerkev, ki je poklicana v prvi vrsti skrbeti za duševni blagor človeštva, hrani v sebi načela, po katerih je tudi jedino le mogoče rešiti zamotana gmotna vprašanja. Leon XIII. pa si je ž njo zopet postavil nov spomenik — „aere perennius“.

(Prestop h katoliški veri) je napovedal v zmislu zakona z dné 25. maja 1868 drž. zak. št. 4 pri okrajnem glavarstvu v Ljubljani gluhonemec Janez Pavlik, vrtnar na Studenci. Dosedaj je bil protestant. Posredoval je velečastiti gospod prošt dr. A. Jarec v Ljubljani, ki se razume z gluhonemi.

(Občni zbor ljubljanskega prostovoljnega gasilnega društva) vršil se je véteraj dopoldne ob 9. uri v mestni dvorani. Navzočih je bilo 90 udov, predsedoval je pa stotnik g. Doberlet, kateri je pozdravil zborovalce v slovenskem in nemškem jeziku, ter izrazil željo, na bi vladala kakor doslej že celih 21 let v tem društvu lepa sloga, ljubezen do bližnjega, istemu pomagati v nesreči, prepire za malostne stvari pa naj udje kolikor mogoče opusté. Potem naznani stotnik g. Doberlet, da se gasilno društvo ljubljansko takoj po sklenjenem občem zboru udeleži ustanovne slavnosti bratskega gasilnega društva v Spodnji Šiški, katera se prične po 10. uri s sv. mašo v podružni cerkvi v Spodnji Šiški. Odborovo poročilo pové, da se je odbor bavil z novim položajem, katerega je ustvarilo uvedenje mestnega vodovoda, zato treba je bilo naročiti novih trdnih cevi 500 mestov, in sicer kot najboljšé in najtrdnjéše spoznane pri tvrdki Kolsch v Gradcu, kajti doma ni mogoče dobiti takega gradiva. Ker pa ni bilo stvar odlašati, izvršilo se je naročilo takoj in izplačala svota 800 gld. za cevi in drugo za zvezo potrebno orodje in gasilne brizgalnice, dotična prošnja v mestnem zboru doslej še ni rešena, a upati je, da se ugodno reši. Tudi na druge varstvene priprave je gasilnega društva odbor opozarjal mestni magistrat, doslej žal brez kake rešitve, kakor so automati, zveza poveljnikov s telefonom, ako se uvede, dobava topniškega praha, da bi se strelji bolje slišali. Kako in kje se ima sozidati novo osrednje skladišče za vse orodje ljubljanskega gasilnega društva, o tem bode poročal za to izvoljeni pododbor in predložil dotični načrt. (Konec sledi)

(Iz bosanske Dubice) se nam poroča dne 24. t. m.: Danes Vam nimam nič veselega sporočiti. Aprila smo imeli vedni dež in mrz, o sv. Jurju so bile velike povodnji, ki so vzlasti po nižavah napravile mnogo škode. Maj imamo sicer gorak, ali dežja je vedno preveč. Binkošne praznike bilo je nenadoma vse na vodi, nalivi so poplavlili mnogo vsajene koroze, kar bo letino zelo zapoznalo. Toda vse to bi bili še prenašali, ker je po višjih in suhih krajih letina prav dobro kazala. Vzlasti okoli Dubice imeli smo lepa žita, toda dne 23. t. m. ob 6. uri popoldne je prihrula debela, rogljasta toča in sicer se je po kratkih prestankih vsula trikrat. Popolno je pokončala sedanjost; sadje, trta vse je razbito. Še danes je vse polno toče vzlasti okoli hiš. Daleč na okoli toča ni segla; v bližnji Kostanjici so celo dežja malo imeli. Kmetovalec je res revež; vse nesreče sujejo nanj: mrz, voda, toča in k vsemu temu še neznosni davki.

(Ponarejevalka denarjev. Dne 12. t. m. so orožniki izročili c. kr. okrajnemu sodišču v Slov. Gradcu kajzarico Marijo Hriberšek iz Gmajne, ki je priznala, da je ponarejala papirnate goldinarje. Zmočila je namreč prave goldinarje in je s pomočjo vročega železa-gladilnika napravljala na papir od-tise, ki so bili precej podobni pravim goldinarjem. Tudi njenega moža so zaprli, ker je na sumu, da je sodelježen pri hudodelstvu.

(Šola za klekkanje.) C. k. ministerstvo je v Čepovanu osnovalo šolo za kjeckanje; za učiteljico na tej šoli je nastavilo gđc. Piechel iz Clesa.

(Izseljevanje v Ameriko.) Nevjorski uradni časnik poroča, da se je od 29. aprila do 5. maja t. l. to je: v sedmih dneh potom Hamburg 4284, potom Bremen 864 in potom vseh drugih pristanišč 9025, torej skupno 14173 ljudi preselilo v Ameriko. — Med 17 parobrodov, ki so prepeljavali te ljudi preko morja, so novi brzoparobrodi na dva vijaka Hamburg-amerikanske brzoparobrodne družbe v Hamburgu in sicer brzoparobrod „Columbia“ v 6 dneh in 9 urah, „Fürst Bismarck“ pa v 5 dneh in 23 urah priplula preko morja v Novijork.

(Delavsko podporno društvo v Trstu) razpošilja svoj račun in letno poročilo za poslovno leto 1890. Dne 24. maja imelo je društvo svoj občni zbor v gledališču „Fenice“. V minolem letu je moralo društvo preosnovati svoja pravila, da je postalo enakoveljavno okrajnim blagajnicam za zavarovanje delavcev v bolezni. Gmotno je društvo nazadovalo tudi v tem letu; vzrok temu je vzlasti „influenca“ po kateri je društvo trpelo mnogo škode; tudi vplačila udje premalo točno vplačujejo. Društveno premoženje znaša koncem l. 1890. glđ. 15.868.15. Opustil se je v tem letu tudi pevski zbor društva, kar je posebnega obžalovanja vredno. — Društvu je želeli najboljih uspehov.

(Bralno društvo pri M. D. v Polji) priredi veselico v nedeljo dne 31. maja t. l. v gostilni gosp. Jos. Mreine v Zg. Kašlju hišna št. 34. Vspored: 1. Pozdrav gostov. 2. „Mi vstajamo“, moški zbor dr. B. Ipavie. 3. „Nazaj v planinski raj“, mešani zbor A. Nedved. 4. „Oblačku“, moški zbor z bariton-solo J. Koejančič. 5. Tombola. 6. „Ilirija“, moški zbor dr. B. Ipavie. 7. „Triglav“, mešani zbor J. Fleischman. 8. „Domovina“, moški zbor z bariton-solo dr. B. Ipavie. 10. „Oblakom“, mešani zbor A. Nedved. 11. Prosta zabava. — Med posameznimi točkami igra godba. — Začetek ob 5. uri popoldne. — Vstopnina prosta. — K obilni udeležbi najuljudneje vabi odbor.

(Duhovniške premembe v lavantinski škofiji.) Prestavljeni so gg. kapelani: Franc Lekše v Vojniku, Jos. Sigl v Kanco, Jakob Marinič k sv. Martinu pri Šaleku in Jos. Gunčar v Ljubno. — Odpuščen je začasno iz službe zaradi bolezni g. Ign. Rom, kapelan v Vojniku.

Telegrami.

Beljak, 25. maja. K shodu podružnice sv. Cirila in Metoda v Stebnem prišlo nad 400 ljudi. Shod je bil na prostem, kjer je bil postavljen oder. Govorili prvomestnik Wutti, dr. Vošnjak, kot zastopnik glavne družbe, učitelj J. Žirovnik poučno o sadjarstvu, Einspieler o šolstvu. Vsem govorom ljudstvo navdušeno pritrnilo. Vošnjakov dramatični prizor iz kmetkega življenja „Svoji k svojim“ bil prav dobro igran od kmetških diletantov in zelo dopadel. Vmes so peli ljubljanski pevci izborno in pri večerni ve-

selici tudi domači loški pevci. Vseskozi najlepši red.

Dunaj, 24. maja. Tiskarski strajk še traje. Pomočniki vstrajajo pri svojih zahtevah, tiskarne pa ne odjenjajo od obstoječih tarifov. Iz inozemstva dohajajo velike podpore, minoli teden se je mej strajkovce razdelilo 40.000 goldinarjev.

Dunaj, 25. maja. Trgovski minister predložil je zbornici poslancev več predlog, ki se tičejo premembe pogodbe z Lloydovo družbo. — Plener in tovariši predlagajo znova osnovo trgovskih zbornic s spremembami, katere je priporočala enketa; zlasti se predlaga, da se zborničnim članom dovolijo dnevnice. — Richter in tovariši interpelujejo ministra notranjih zadev, če je vlada pripravljena, znova predložiti zakon o prometu z živili in osnovati državne zavode za preiskavo živil in pred vsem na Dunaju skrbeti za spretne organe zdravstvene policije.

Dunaj, 25. maja. Odposlanci poštneega kongresa povabljeni so 30. maja na obed k cesarju.

Dunaj, 25. maja. Taaffe povrnil se je iz Elischaue na Dunaj.

Kotor, 24. maja. Cesarica Evgenija je semkaj prišla in potuje jutri dalje po Dalmaciji.

Berolin, 24. maja. Napadovalec ruskega carjeviča je drugi dan umrl za vdarcem, katerega mu je dal s palico grški princ Jurij. Car je povabil princa Jurija v Peterburg, kjer mu prirede sijajne slavnosti.

Pariz, 24. maja. Zbornica vsprejela je Vigerjev predlog, da se carina za žito zniža na 3, za moko na 4 franke.

Pariz, 25. maja. Promet z omnibusi skoro popolnoma ustavljen. Strajkovci skušajo izpreči konje onim, ki hočejo voziti, in pa porezati priveznice. Policija mora pogosto posegati vmes. Več so jih že zaprli, mej njimi sindikate strajkovcev.

Peterbug, 24. maja. Povodom prihoda carjeviča v Sibirijo odreja carski ukaz, da se premeni kazni mnogim kaznjencem, ki so bili obsojeni na prisilno delo ali pa pregnani v Sibirijo, mnogi pa celo pomilosté. Pomilostéence imajo izbrati gubernatorji po njih vrednosti. Carski ukaz pooblašča carjeviča, da naznani carsko voljo, naj se Sibirija z železnico zveže z Rusijo in sam osobno v Urusu otvori delo železnice.

Loehne, 24. maja. V Kirchenlengernu trčila sta vkupe dva vlaka. Mrtvi so trije železniški služniki in dve ženski, 20 oseb je težko ranjenih, nekoliko pa lahko.

Buenos-Ayres, 24. maja. Vlada predložila je kongresu načrt zakona, v katerem zahteva petletni moratorij za provincijalno banko.

Piccoli-jeva tinktura za želodec je rahlo delujoče, vspešno učinkujoče, prebavne organe vrejujoče zdravilno sredstvo. — Cena steklenici 10 kr. (300—95)

Tuji.

22. maja.

Pri **Maliču**: Orešnik, Just, Reingruber, Schafrank, Geistl, trgovci; Baumgartner in Weiss, z Dunaja. — Bohotyński iz Doboja. — Gruber, potovalec, iz Linca. — Unterberger, podobar, iz Ljubna. — Schneider iz Pulja. — pl. Wilucka, stotnikova soproga, iz Trebinja. — Franke iz Brna. — Murgel z rodbino iz Ribnice. — Gotzman in Dernovšek z Reke. — Gossleth, zasebnik, z Zidanega Mosta.

Pri **Stonu**: Vojvoda Württemberški, fzm., in Kall, iz Gradca. — Geiringer, trgovec, in Sattler s soprogo, z Dunaja. — Zambelli, trgovec, iz Inomosta. — Werner, Cimadori, Staff, Raudnitzky, Pollak in Hauška iz Prage. — Trojan, trgovec, iz Istre.

Pri **bavarskem dvoru**: Michitsch in Radinger, potovalec, iz Varaždina. — Eppih iz Poloma. — Testin, hišni posestnik, iz Kočevja. — Perz, hišni posestnik, iz Kovlerjev.

Pri **Južnem kolodvoru**: Braun, zlatar, iz Draždan. — Kozlak, lekarnar, s soprogo, iz Slavonije. — Vasserman iz Trsta. — Lebrecht, trgovec, iz Ulma.

Umrli so:

21. maja. Marija Bizjak, pekova žena, 32 let, Križevniški trg 5, jetika.

22. maja. Julijana Sorger, šivilja, 41 let, Kravja dolina 11, jetika.

23. maja. Marija Križnar, delavčeva hči, 7 let, na Bregu 18, davica.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		barometra v mm	termometra po Celziju			
7. u. zjut.		733.3	13.0	brezv.	oblačno	30.0
23. u. pop.		731.5	16.4	sl. jzpad	oblačno	dež
9. u. zveč.		731.4	12.0	„	del. jasn.	toča
7. u. zjut.		730.2	11.2	brezv.	dež	3.00
24. u. pop.		729.9	17.0	sl. jzpad	oblačno	dež
9. u. zveč.		731.0	11.0	„	jasno	„

Srednja temperatura obeh dni 13.8°, in 13.1°, oziroma za 1.6° in 2.4° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

25. maja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	92	glđ	25	kr.
Srebrna „ 5% „ 100 „ 16% „	92	„	10	„
5% avstr. zlata renta, davka prosta	111	„	—	„
Papirna renta, davka prosta	102	„	35	„
Akcije avstr.-ogerske banke	995	„	—	„
Kreditne akcije	298	„	50	„
London	118	„	05	„
Srebro	—	„	—	„
Francoski napoleond.	9	„	34	„
Cesarski cekini	5	„	55	„
Nemške marke	57	„	72	1/2

Smočniki za smodke in smodice od vinjvine in družih lesnih vrst.

Jako bogato izber v finem

lesenem blagu,

rezbarijah, okvirih za fotografije in slike in sprehodnih, gorskih in potniških palicah, nadalje v košarah in otroških vozličkih priporoča najceneje prodajališče (10-2)

L. kočevska hišna industrija v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.

Tobačne pipe, lake imenovane zlatovilne suhokadilke in višnjeve cevi.

Osem odlikovalnih kolajn!

Priznana najboljša

ročne harmonike

dobé se pri

Ivanu N. Trimmel-u

na DUNAJI, VII., Kaiserstrasse 74, postajališče tramwaya, črta proti dvorcu.

(24—10) Največja zaloga

muzikalnega orodja, zanesljiv izdelek, nizke cene.

Ceniki zastoj.

Ta tovarna izdeluje po prav nizki ceni

cerkvene orglje in harmonije

Glasovi so silno lepi in sostava jako močna. Vplačevalni pogoji so ugodni.

Ceniki orgelj in harmonije pošljajo se zastoj.

V kratki dobi 16 let narejenih je bilo blizo **300 novih orgelj**, med temi bilo je več velikih, kar je najboljši dokaz o izvrstni zmožnosti in re-elnosti te tvrdke. (24—9)